

Posudek bakalářské práce

JANA ONDRÁKOVÁ, DiS: **Význam komunitní péče v rehabilitaci lidí se schizofrenií**

Práce má 50 stran a tvoří pouze teoretickou část (není formálně rozdělena na část teoretickou a praktickou). Seznam použité literatury obsahuje 16 titulů uvedených formálně správně, které jsou rozděleny na primární a sekundární literaturu a jeden internetový zdroj.

V bakalářské práci je velmi špatně zacházeno s citacemi. V mnoha případech je téměř přesně citováno z uvedené literatury (např. kapitola 1, 3, 4, 8 v některých případech i v rámci celé podkapitoly – 1.3.1) aniž by bylo zřejmé, že jde o citaci. Závažný přestupek shledávám například v kapitole 4, kde autorka uvádí rozsáhlé přímé citace z internetových stránek občanského sdružení Fokus Ústí nad Labem, aniž by bylo zřejmé, že jde o přesné citace a byl uveden zdroj. Na straně 20 je dokonce citováno s gramatickou i obsahovou chybou ve větě „...základem komunitní psychologie je Hnutí za duševní zdraví.“ S prohlášením v úvodu její práce nelze tudíž souhlasit. Také není vždy uvedena konkrétní strana, ze které autorka čerpala a text není v uvozovkách. Citace nejsou vždy jednotné, někdy je uvedena strana a rok vydání knihy, jindy nikoli, někdy jsou citace v uvozovkách jindy nejsou, někdy jsou psané kurzívou, jindy ne. Hned na straně 9 uvádí autorka citaci z Matouška (2003, s. 210) na zmíněné straně však žádnou podobnou citaci nenacházím. Na straně 22 autorka píše „...Matoušek je vidí.“, ale přitom uvedená citace patří Kinkorovi, který je autorem dané kapitoly. V mnoha případech není jasné, kdy autorka vychází ze svých vlastních znalostí a kdy používá odborné znalosti jiných autorů (např. kap. 1.4, 2.1, 6.1, 6.2, aj.).

Autorka se věnuje velmi aktuálnímu a vhodnému tématu komunitní péče v rehabilitaci lidí se schizofrenií, obsahově téma široce zpracovává. Vymezuje určité pojmy, nicméně nenacházím jednoznačně definovaný rozdíl mezi komunitou (občanskou, terapeutickou) a komunitní péčí a v některých pasážích obsah těchto pojmů a jejich význam jakoby splýval a působí zavádějícím a nesrozumitelným dojmem (kap. 1, 4.2, 9). Dále se věnuje schizofrenii jako takové, více se autorka zaměřuje na terapii a další specifika komunitní práce. Práci nevidím jako dobře strukturovanou, někdy jsou určitá témata pojata povrchně, někdy se témata překrývají a uniká jejich obsah. Množství témat a oblastí je na úkor jejich propracovanosti a hloubky. Autorka například několikrát v průběhu práce naráží na důležité téma komunitního plánování jakoby mimo kontext (kap. 3.3, 4.2, 9) a čerpá pouze z materiálů MPSV z roku

2004. Velmi slabým místem je podkapitola číslo 3.4, kde se autorka věnuje rozvoji komunitní péče po roce 1989 jen velmi okrajově. Zde by byl přitom vhodný prostor věnovat se rozvoji projektů a aktivit (např. vzdělávacím), které se na komunitní práci zaměřují a jsou pro ni nezbytné. Pro větší strukturu postrádám v rámci této práce přehled systému komunitních služeb, jejich forem a přehled organizací, které se komunitní práci věnují. Autorka nezmiňuje ani nový zákon o sociálních službách, který je dnes pro komunitní práci v mnoha ohledech stěžejní. Jako vhodný příklad dobré praxe komunitního přístupu vnímám metodu case managementu, které se autorka věnuje v rámci podkapitoly 4.4, opět by však obsah této podkapitoly mohl být propracovanější. Vhodnou součástí celé práce je dle mého předložená kazuistika. V rámci celkové struktury by však bylo vhodnější, aby tvořila praktickou část bakalářské práce, která zcela chybí.

Nemohu doporučit k obhajobě práci, která překračuje principy profesní etiky (viz čerpání z neuvedených zdrojů). Nedomnívám se, že by takováto práce mohla být připuštěna k obhajobě, naopak doporučuji její přepracování.

V Praze 20.8. 07

Mgr. Tereza Najbrtová

